

Materiały do konkursu wiedzy – Turniej Marianek, 24.05.2025r.

Rok Jubileuszowy to szczególny czas w Kościele Katolickim ogłaszany przez papieża co 25 lat (lub w specjalnych okolicznościach). Jest to czas odnowy duchowej, przebaczenia i miłosierdzia. Chodzi oczywiście o upamiętnienie „okrągłej” liczby lat od narodzin Jezusa. Obecny Jubileusz odbywa się pod hasłem „**Pielgrzymi nadziei**”.

Idea Jubileuszu ma swoje źródło w Piśmie Świętym. Według Księgi Kapłańskiej w roku 50-tym ma być obchodzony jubileusz, jako rok dodatkowy po cyklu siedmiu pełnych lat szabatowych, przypadających, co siedem lat (Kpł 25, 8-13). Ewangelia według św. Łukasza, cytując proroka Izajasza, opisuje misję Jezusa w ten sposób: „Duch Pański spoczywa na mnie; ponieważ mnie namaścił i posłał mnie, abym ubogim niósł dobrą nowinę, więźniom głosił wolność, a niewidomym przejrzenie; abym uciśnionych odsyłał wolnymi, abym obwoływał rok łaski od Pana” (Łk 4, 18-19; por. Iz 61, 1-2).

Pierwszy Jubileusz w Kościele ogłosił papież Bonifacy VIII w 1300 roku. Oprócz zwykłych Jubileuszy papież może ogłosić Jubileusz nadzwyczajny. Działo się tak w roku 1933 (jako upamiętnienie rocznicy odkupienia) oraz w roku 2015 gdy papież Franciszek ogłosił Rok Miłosierdzia (2016). Wyjątkowym Jubileuszem był Jubileusz Milenijny 2000 roku za pontyfikatu Jana Pawła II.

Jubileusz ma swoje logo, które wskazuje na istotę obchodów.

Cztery postacie - ludzie reprezentujący różne narody i kultury z czterech stron świata.

Obejmowanie się - solidarność i braterstwo narodów.

Przylegnięcie do krzyża - znak wiary i nadziei

Fale – trudne przeżycia osobiste, jak i różne trudne, niebezpieczne wydarzenia na świecie (np. wojny)

Kotwica (która ma funkcję stabilizacji łodzi podczas wysokiej fali) - metafora nadziei.

Krzyż pochylający się ku ludzkości – obecność Boga w naszej rzeczywistości dająca poczucie bezpieczeństwa płynącego z nadziei.

Zielone motto Jubileuszu 2025: Pielgrzymi Nadziei.

24.12.2024 – inauguracja Jubileuszu - otwarcie Drzwi Świętych w Bazylice św. Piotra w Rzymie

29.12.2024 – inauguracja Jubileuszu we wszystkich diecezjach na świecie

25-27.04.2025 – Jubileusz młodzieży szkolnej

28-29.04.2025 – Jubileusz cyfrowych misjonarzy i katolickich influencerów

28.07-03.08.2025 – Jubileusz młodzieży w Rzymie – wskazanie możliwości zgłoszenia z na wyjazd w grupach organizowanych w diecezji

06.01.2026 – zamknięcie Drzwi Świętych w Watykanie

„**Znaki nadziei**” – Jakie sfery naszej rzeczywistości i na jakie osoby, które potrzebują nadziei wskazuje papież Franciszek? Numery 7-15.

Treści z **Bulli „Spes non confudit”** (co znaczy **NADZIEJA ZAWIEŚĆ NIE MOŻE**) papieża Franciszka ogłaszająca jubileusz zwyczajny roku 2025:

Oprócz czerpania nadziei z łaski Bożej, jesteśmy wezwani do odkrywania jej także w znakach czasu, które daje nam Pan. Jak stwierdza Sobór Watykański II, „Kościół zawsze jest zobowiązany do badania znaków czasu i ich interpretowania w świetle Ewangelii, tak aby w sposób dostosowany do każdego pokolenia mógł odpowiedzieć na odwieczne pytania ludzi o sens życia doczesnego i przyszłego oraz o ich wzajemną relację”

Konieczne jest zwrócenie uwagi na wiele dobra obecnego w świecie, aby nie ulec pokusie przekonania o byciu pokonanym przez zło i przemoc. Jednak znaki czasu, które zawierają tęsknotę ludzkiego serca, potrzebującego zbawczej obecności Boga, domagają się, by zostały przekształcone w znaki nadziei.

Niech pierwszy znak nadziei przełoży się na pokój dla świata, który po raz kolejny pogrąża się w tragedii wojny.

Jubileusz przypomina nam, że ci, którzy stają się „wprowadzającymi pokój”, mogą być „nazwani dziećmi Bożymi” (Mt 5, 9).

Spoglądanie w przyszłość z nadzieją oznacza również posiadanie wizji życia, pełnej entuzjazmu, którą trzeba przekazywać. W wielu krajach jesteśmy świadkami niepokojącego spadku wskaźnika urodzeń. Otwartość na życie z odpowiedzialnym macierzyństwem i ojcostwem, jest **projektem, który Stwórca wpisał w serca i ciała mężczyzn i kobiet, jest misją, którą Pan powierza małżonkom oraz ich miłości.** W Roku Jubileuszowym jesteśmy wezwani **do bycia namacalnymi znakami nadziei dla wielu braci i siostr żyjących w trudnych warunkach.** (dla więźniów, chorych, niepełnosprawnych).

Troska o nich jest hymnem na cześć ludzkiej godności, pieśnią nadziei, która domaga się zgodnego chóru całego społeczeństwa.

Znaki nadziei są również potrzebne tym, którzy sami w sobie ją reprezentują: młodym, bo smutno widzieć młodych ludzi pozbawionych nadziei. Z drugiej strony, gdy przyszłość jest niepewna i niedostępna dla marzeń, gdy studia nie oferują dobrego startu, a brak pracy lub zatrudnienia wystarczająco stabilnego, grozi zniwelowaniem pragnień, dochodzi wtedy do nieuniknionego zagrożenia przeżywania terażniejszości w melancholii i nudzie. **Dlatego niech Jubileusz będzie dla Kościoła okazją do impulsu wobec nich: z odnowioną pasją zatroszczmy się o chłopców i dziewczęta, o studentów, narzeczonych, o młode pokolenia!**

Znaki nadziei są też dla migrantów, którzy opuszczają swoją ziemię w poszukiwaniu lepszego życia dla siebie i swoich rodzin. Niech liczni wygnańcy, uchodźcy i uciekinierzy, których spory międzynarodowe zmuszają do ucieczki, by uniknąć wojny, przemocy i dyskryminacji, mają zapewnione bezpieczeństwo oraz dostęp do pracy i edukacji.

Na znaki nadziei zasługują osoby starsze, które często doświadczają samotności i poczucia opuszczenia. Docenianie skarbu, jakim są, ich doświadczenia życiowego, mądrości, którą niosą i wkładu, jaki mogą wnieść, jest zobowiązaniem dla wspólnoty chrześcijańskiej i społeczeństwa obywatelskiego, wezwanych do współpracy na rzecz przymierza między pokoleniami.

Znaki nadziei dla miliardów ubogich, którym często brakuje tego, co konieczne do życia. Nie zapominajmy: ubodzy są niemal zawsze ofiarami, a nie winnymi.

„Apele o nadzieję” – Jakie inicjatywy proponuje papież Franciszek z racji Roku Jubileuszowego?

Bulla „Spes non confudit” (NADZIEJA ZAWIEŚĆ NIE MOŻE) nr 16-17

Jubileusz przypomina, że dobra ziemi nie są przeznaczone dla nielicznych uprzywilejowanych, lecz dla wszystkich. Trzeba, aby ci, którzy posiadają bogactwo, byli hojni, dostrzegając oblicze swoich braci i siostr w potrzebie, w szczególności tych, którym brakuje wody i żywności.

Apel Papieża: **„z pieniędzy, wykorzystywanych na broń i inne wydatki wojskowe, stworzyć Światowy Fundusz na rzecz ostatecznego wyeliminowania głodu i rozwoju krajów najuboższych”.**

Zachęta zaadresowana do najbogatszych narodów: *aby uznały powagę tak wielu podjętych decyzji i zgodziły się umorzyć długi krajów, które nigdy nie będą mogły ich spłacić. Jest to nie tylko kwestia wielkoduszności, ale przede wszystkim sprawiedliwości, zaostrej dziś przez nową formę niesprawiedliwości”.* Jak naucza Pismo Święte, ziemia należy do Boga, a my wszyscy mieszkamy na niej jako „przybysze i osadnicy”.

Podczas Jubileuszu przypadnie bardzo ważna rocznica dla wszystkich chrześcijan. Upłynie bowiem 1700 lat od obchodów pierwszego wielkiego soboru powszechnego, Soboru Nicejskiego. W pierwszych wiekach wiary, synody mnożyły się zarówno na chrześcijańskim Wschodzie, jak i na Zachodzie, pokazując, jak ważne było zachowanie jedności Ludu Bożego i wierne głoszenie Ewangelii. Rok Jubileuszowy może

być ważną okazją do ukonkretnienia tej formy synodalnej, którą wspólnota chrześcijańska postrzega dziś jako coraz bardziej konieczny wyraz, aby lepiej odpowiedzieć na pilną potrzebę ewangelizacji: wszyscy ochrzczeni, każdy z własnym charyzmatem i posługą.

Sobór Nicejski miał za zadanie zachowanie jedności, poważnie zagrożonej przez zaprzeczenie pełnej boskości Jezusa Chrystusa i Jego współistotności z Ojcem. Uczestniczyło w nim około trzystu biskupów, w dniu 20 maja 325 r. Po różnych debatach, wszyscy oni, uznali **Symbol Wiary**, który do dziś wyznajemy w niedzielnej celebracji eucharystycznej. **Ojcowie Soboru chcieli rozpocząć ten Symbol od użycia po raz pierwszy wyrażenia „Wierzimy”, aby zaświadczyć, że w tym „My” wszystkie Kościoły były w jedności, a wszyscy chrześcijanie wyznawali tę samą wiarę.**

Sobór Nicejski jest kamieniem milowym w dziejach Kościoła. **Jego rocznica zachęca chrześcijan do zjednoczenia się w uwielbieniu i dziękczynieniu Trójcy Świętej, a w szczególności Jezusowi Chrystusowi, Synowi Bożemu, „z substancji Ojca”.** Sobór Nicejski zajmował się również datowaniem Wielkanocy. W tym względzie, jeszcze do dziś istnieją różne stanowiska, które uniemożliwiają świętowanie wydarzenia założycielskiego wiary tego samego dnia. Dzięki opatrnościowym okolicznościom nastąpi to dokładnie w 2025 r. Niech będzie to wezwaniem dla wszystkich chrześcijan Wschodu i Zachodu do podjęcia zdecydowanego kroku w kierunku jedności wokół wspólnej daty Wielkanocy.

„Zakotwiczeni w nadziei” – Jaki jest fundament chrześcijańskiej nadziei? Bulla „Spes non confudit” (NADZIEJA ZAWIEŚĆ NIE MOŻE) nr 18-23

„**Wierzę w żywot wieczny**”. W ten sposób wyznajemy naszą wiarę, a chrześcijańska nadzieja znajduje w tych słowach fundamentalną podstawę. Na mocy tej nadziei, patrząc na upływający czas, mamy pewność, że dzieje ludzkości i każdego z nas nie biegną w kierunku ślepego zaułku czy ciemnej otchłani, ale są ukierunkowane na spotkanie z **Panem chwały**. Żyjmy zatem w oczekiwaniu na Jego powrót i w nadziei życia wiecznego w Nim.

Jezus, który umarł i zmartwychwstał, jest centrum naszej wiary. Św. Paweł, wyrażając tę treść przekazuje nam „rdzeń” naszej nadziei: „Chrystus umarł – zgodnie z Pismem – za nasze grzechy, został pogrzebany, zmartwychwstał trzeciego dnia, zgodnie z Pismem; i ukazał się”. (...) Dla nas przeszedł przez dramat śmierci. Miłość Ojca wskresiła Go w mocy Ducha, czyniąc z Jego człowieczeństwa pierwociny wieczności dla naszego zbawienia.

Chrześcijańska nadzieja polega właśnie na tym: w obliczu śmierci, otrzymujemy pewność, że dzięki Chrystusowi, „życie [...] zmienia się, ale się nie kończy” na zawsze.

Co zatem stanie się z nami po śmierci? Z Jezusem za tym progiem jest życie wieczne, które polega na pełnej komunii z Bogiem, na kontemplacji i uczestnictwie w Jego nieskończonej miłości.

Potrzebujemy szczęścia, które jest definitywnie spełnione w tym, co nas spełnia, to znaczy w miłości, abyśmy mogli powiedzieć: Jestem kochany, a zatem istnieję; i będę istniał na zawsze w Miłości, która nie zawodzi i od której nic i nikt nigdy nie będzie w stanie mnie oddzielić.

Inną rzeczywistością związaną z życiem wiecznym jest sąd Boży, zarówno na końcu naszego życia, jak i na końcu czasów. Jeśli słuszne jest przygotowanie się z wielką świadomością i powagą na moment, który podsumowuje życie, to jednocześnie musimy zawsze czynić to w wymiarze nadziei. Pismo Święte stwierdza w tym względzie: „byśmy oczekiwali miłosierdzia, gdy na nas sąd przyjdzie”.

Odpust, istotnie, pozwala nam odkryć, jak nieograniczone jest miłosierdzie Boga. Sakrament pokuty upewnia nas, że Bóg gładzi nasze grzechy. Nie postępuje z nami według naszych grzechów, ani według win naszych nam nie odpłaca. Bo jak wysoko niebo wznosi się nad ziemią, tak trwała jest Jego łaska dla tych, co się Go boją”. **Nie rezygnujmy zatem ze spowiedzi, ale odkryjmy na nowo piękno sakramentu uzdrowienia i radości, piękno przebaczenia grzechów!**

Jednakże, jak wiemy z osobistego doświadczenia, **grzech „pozostawia ślad”, pociąga za sobą konsekwencje.** Są one usuwane przez odpust, (odpust przebacza kary za grzech), zawsze dzięki łasce Chrystusa, który, jest „naszym «odpustem»”.

Takie doświadczenie, pełne przebaczenia, pozwala otworzyć serce i umysł na przebaczenie. Przebaczenie nie zmienia przeszłości, nie może zmienić tego, co już się wydarzyło; a mimo to przebaczenie może umożliwić przemianę przyszłości. (...)

Każda diecezja ma wyznaczone kościoły, w których też można zyskać odpust jubileuszowy.

W diecezji opolskiej są to następujące kościoły:

Sanktuarium św. Anny w Górze Świętej Anny

Sanktuarium św. Jacka w Kamieniu Śląskim

Kościół seminaryjno-akademicki pw. św. Jadwigi Śląskiej w Opolu

Kościół pw. bł. Bronisławy w Miedzianej

Kościół pw. bł. Czesława w Górażdżach

Kościół pw. św. Tomasza Apostoła w Kietrze

Bazylika Mniejsza pw. św. Jakuba i św. Agnieszki w Nysie

Sanktuarium św. Józefa w Prudniku-Lesie

Kościół pw. św. Katarzyny Aleksandryjskiej w Bliszczycach

Kościół pw. Podwyższenia Krzyża Świętego w Malni

Kościół pw. Ducha Świętego w Opolu-Winowie

Kościół pw. św. Stanisława Biskupa i Męczennika w Fałkowicach